

Publicerad 2011-07-21 12:31 av sandraskänslor

för det är bättre än att gråta sig genom choklad

Jag skrattar mig genom popcorn

Lyfter på ett lock till en ny värld
Popcorn flyger genom luften
som vita knöggliga små bommulsmoln
Jag skrattar.dansar.snurrar
runt och runt i köket

Slänger ut armarna,
kastar bak huvudet
Jag slänger.kastar.skrattar
högt, galet

Köksgolvet blir vitare och vitare
Det frasar under mina piruettfötter
Jag gapar och skrattar, gapskrattar
försöker fånga popcorn på tungan

Oljan fräser argt i kastrullen
Vill sätta mig på plats,
bränner till bland allt mjukt och fluffigt
På händer, på armar

Jag vill stoppa huvudet över kastrullen
och spärra upp ögonen
Kanske oljan bränner små hål i hornhinnan,
kanske blir jag blind
(världen är redan döv)

Skrikskrattar åt min vildhet,
åt hur suddig en knastrande verklighet i köket kan bli
när jag snurrar som besatt, som yrväder
Hesskrattar
när diskstället rivs ner,
när nydiskade finglas blir regnbågssplitter, och
när jag slutligen trasslar ihop benen
och rasar som ett korthus

Jag vill stanna här,
ligga här för alltid

i popcorndrivor som gnistrar av kristall
och är lent och vasst på samma gång
Jag slickar på ett popcorn, skär mig på tungan
Jag smakar järn
och jag bestämmer mig för att flytta hit

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren sandraskänslor med Poeter.se id #38118 innehar upphovsrätten